

**Осіпцова Ангеліна
учениця 9 класу
Селидівської
загальноосвітньої
гімназії Селидівської міської ради Донецької області**

**«Ніяка зовнішня краса не може бути повною, якщо вона не
оживлена внутрішньою красою»
Віктор Гюго**

Уявіть: ви йдете вранці на навчання, стомлені, поспішаєте, в думках- про справи і проблеми. Аж раптом посеред парку вас зупиняє маленька білочка.

Ви можете пройти повз, бо виснажені, зморені, натружені та й узагалі проєкт не встигли доробити. Але якщо ви зупинитесь; хоча б на мить, подивитесь... Яка ж це краса, краса, яка дає змогу “відкрити друге дихання”, забути про складнощі, тривогу. Саме в цю мить відчуваєте себе щасливими.

«У всьому є краса, але не всі можуть її побачити», - так казав Конфуцій.

Та чи замислювались ви, чому так складно інколи побачити красу там, де, здається, її зовсім немає?

Як не згадати Маленького принца Антуана де Сент-Екзюпері. Лис навчав Принца простої, але глибокої істини: «Добре бачить тільки серце. Найголовнішого очима не побачиш».

І Маленький Принц відкривав красу у світі через звичні, але дивовижні речі — через зірки, троянду, дружбу. І все це каже про здатність бачити світ глибше, помічати красу там, де вона не завжди на поверхні.

Тоді ви мені скажете:” А як же Доріан Грей, який поставив естетизм в центр свого життя? Прагнув не просто зберегти молодість, а й оточував себе рідкосними красивими речами.”

Так, погоджуюсь. Естет, справжній денді. Тоді чому такий потворий стає портрет героя у кінці повісті? І тут ми розуміємо: так це ж не зовнішність героя, це його душа, спотворена, мертва.

І зараз я починаю розуміти, що життя і є боротьба між красою заради краси та душевною.

Чи легко говорити про це коли немає рідної школи, домівки, коли хочеться кричати від болю, тому що гинуть діти, мирні мешканці, воїни, які залишили найцінніше- сім'ю.

Може, саме в цей момент і допоможе зберегти душевність, “незачерствіти” ця здатність сприймати красу, знаходити в ній чарівне.

